

U-BMM'19

SOĞUK SAVAŞ

Çalışma Kağıdı

Genel Başkandan Mektup

Deęerli Konuklar,

Öncelikle Uęur Birleşmiş Milletler Modeli başkanı olarak sizleri aramızda görmekten büyük onur duyuyorum. Ben Samet Yasin Özdamar, Uęur Okulları Karşıyaka Kampüsünde okuyorum. Ben ve tüm ekibim adına konuşacak olursam sizlere yaşayabileceğiniz en iyi Türkçe Konferans deneyimlerinden birini yaşatmayı hedefliyoruz ve bunun için çok sıkı çalışıyoruz. UBMM sizlere diploması, dünya problemleri, insan hakları gibi konularda yeni bilgiler kazandırır. Sizlerin toplum önünde konuşma, yaratıcılık ve özellikle de özgüven gibi konularda kendinizi geliştirmenize büyük bir katkıda bulunur. Üstelik UBMM gibi konferanslar yeni ve unutulmaz dostluklar kurmanız için de sizlere elverişli bir ortam sunar. Lafi çok da fazla uzatmadan son olarak benimle birlikte sizlere sunduğumuz bu deneyimin olabildiğince hatasız ve iyi olması adına gerektiğinde gecesini gündüzüne katan ve inanılmaz derecede sıkı çalışan hem organizasyon hem de akademik ekibime teşekkürü borç bilirim ve değerli katılımcılara da keyifli 3 gün dilerim.

Genel Başkan Samet Yasin Özdamar

Soğuk Savaş (1947-1991)

A .Genel Başkandan Mektup

B. Komite Başkanından Mektup

C. Komite Tanıtımı

a. Soğuk Savaş

- i. Önemli Olaylar Zaman Çizelgesi
- ii. Sovyetler Birliği Kuruluş Dönemi

b. II. Dünya Savaşı Sonrası Dönem

- i. 1945
- ii. 1945 - 1961
- iii. 1961 - 1963
- iv. 1963 - 1991

c. Taraflar

- i. NATO
- ii. Varşova Paktı

D. Kennedy - Khrushchev Dönemi

- a. Amerika Birleşik Devletleri Kabinesi
- b. Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği Kabinesi

Tanıtım:

Soğuk Savaş Dünya tarihinin en uzun yüksek tansiyonlu dönemlerinden biridir. Bu döneme kadar dünya hiç bu kadar farklı ideolojilerde iki süper gücün çatışmasını görmemişti ve Soğuk Savaş her konuda çok etkilerini gösterdi.

A-Soğuk Savaş :

Tarihte “Soğuk Savaş” olarak bilinen bu dönem Amerika Birleşik Devletleri(müttefikleri NATO) ve Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği (müttefikleri Varşova Paktı) arasında gerçekleşen gerilim dönemidir. Bilindiği üzere bu dönemde çok fazla askeri çatışma yaşandı ve neredeyse hepsinde Amerika Birleşik Devletleri ve Sovyetler Birliği doğrudan karşı karşıya gelmediler ve bu dönemi sıcak bir savaşa çevirmedi. Bu süreç 1947’den 1991’e kadar sürmüştür. Bu dönemin elbette geleceği 2.Dünya Savaşı’ndan öncesinden beri tahmin ediliyordu çünkü iki büyük süper güç birbirlerinin ideolojileri üzerine karşı bir politika izliyor ve her geçen gün Batı Müttefikleri ile Doğu Bloğu arasındaki ilişkiyi geriyordu.

i- Önemli Olayların Zaman Çizelgesi:

- 1947- Truman Doktrini
- 1947- Marshall Planı
- 1947-Komünist ve İşçi Partileri Enformasyon Bürosu (Kominform)'un kuruluşu
- 1948-Berlin Ablukası
- 1949 -Çin İç Savaşı
- 1950- Kore Savaşı
- 1955- Varşova Paktı'nın Kuruluşu
- 1955-Vietnam Savaşı'nın Başlangıcı
- 1956- Macar Ayaklanması
- 1956-Süveyş Krizi
- 1957- Sovyetler tarihin ilk kıtalar arası balistik füzesini fırlattı
- 1959- Küba isyanı
- 1961- Berlin Krizi
- 1961- Domuzlar Körfezi Çıkarması
- 1962-Küba Füze Krizi
- 1963-Kennedy Suikastı
- 1967-Altı Gün Savaşı
- 1968-Prag Baharı
- 1968-Brezhnev Doktrini
- 1970-Şili Seçimleri
- 1972-Anti-Balistik Füze Antlaşması
- 1975-Vietnam Savaşı Bitişi
- 1977-Ogaden Savaşı
- 1979-Sovyet-Afgan Savaşı
- 1989-Anti-Komünist Devrimler
- 1991-Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği'nin Dağılması

ii- Sovyetler Birliği Kuruluş Dönemi:

Yıl 1914 Dünya tarihinin en önemli küresel savaşlarından biri olan I. Dünya Savaşı başlamış ve bu savaşta iki büyük taraf olmuştur. İttifak Devletleri ve İtilaf Devletleri. Alman İmparatorluğu, Avusturya-Macaristan, Osmanlı İmparatorluğu ve Bulgaristan İttifakları oluşturuyordu. Karşılarında ise Fransa, Büyük Britanya ve kolonileri, Amerika Birleşik Devletleri ve son olarak tarihin ilk devrimini yaşayan Rus Çarlığı vardı ve bunlar ise İtilaf Devletlerini oluşturuyorlardı. Savaş çok yıpratıcıydı özellikle Ruslar için ordu aç ve fakir, halk onlardan da fakirdi. Halk içinde Çar II. Nikolay'a karşı öfke büyüyor ve çok önemli bir devlet adamı olan Grigori Rasputin Çar'ı uyarıyor ama Çar onu dinlemiyordu. Bu olaylar devam ederken ailesine çok düşkün bir adam olan II. Nikolay ordunun başına geçmiştir ve yenilgiler alınca ordu içinde Çar'ın aleyhine düşünceler gittikçe arttı. Rusların muhafazakar kesimi Çarlığı korumak için Nikolay 'ı tahttan indirmek için protestolara başladı ve 1917 Şubat ayında ise başkent St.Petersburg'da kadınların başlattığı ilk büyük eylem gerçekleşmiş oldu. İşsizlik, açlık, eşitsizlik gittikçe arttığı için kısa sürede bir sürü işçi ve emektar ve üstüne yorgun düşen ordudan askerler bu büyük protestolara katılmaya başladı. Baskılara dayanamayan II. Nikolay tahtı kardeşine bırakmak istedi ama kardeşi de baskılara dayanamadı ve bunun üstüne büyük "Romanov" hanedanlığı devri tarihe karıştı ve ardından yeni bir hükümet kuruldu. Yeni hükümetin kurulduğu haberini alan İsviçre'de Çarlık baskısından kaçan ve Rus Komünist(Marxist)Parti başkanı olan Vladimir Lenin partiye bir mektup yazdı ve yeni hükümete destek vermemelerini ve kendisinin Rusya'ya döneceğini söyledi. Lenin I. Dünya Savaşı tüm hızı ile sürerken tarafsız İsviçre'de sıkışmıştı ve bu durum üstüne Alman hükümeti ile antlaşıp tren ile St.Petersburg'a gitti ve hemen Lenin kendi yazdığı "Nisan Tezini" yayınladı. Bu kitapta direk olarak kendilerini Emperyalizm ile savaş Bolşevikler olarak adlandırdı ve Sosyal demokrat işçi partisinin adının Komünist parti olarak değişmesini talep etti. Bu sayede parti hükümetten umduğunu alamayanları n yeri haline geldi. Bu süreçte Bolşeviklere katılan Lev Troşki, Lenin adına onu öven bir konuşma yaptı ve kendilerini Rusların özgürlüğünü savunduklarını açıkladı. Bu sayede Bolşevikler her geçen gün çok daha fazla popülarite kazanmaya başladılar. 1917'nin Temmuz ayında protestolar çok arttı ve Geçici hükümet bu protestoları kanlı bir şekilde engellemeye çalıştı ve 100 den fazla kişinin canına mal oldular. Bu dönem sonrasında Georgy Lvov önderliğinde Beyaz Rus Ordusu, Bolşeviklere karşı daha şiddetli bir politika izledi ve Troşki gibi önemli insanları hapse attı.

Bunun üzerine Lenin güvenlik amacıyla Finlandiya'ya geçti ve bir süre sonra başkan St.Petersburg'a döndü ve burada "Sovyetler iktidara" sloganı ile çok fazla popülarite kazandı ve 16 Ekim günü merkez komitesinde Devrim kararı alındı.

Bolşeviklerin kızıl ordularına halktan silah ve manevi destek tamdı ve bu sayede yaptıkları ilk çatışmaları kolaylıkla kazanıyorlardı. Bolşevikler ve Beyaz Ordu 1917 sonbaharında St.Petersburg'da bir mücadele gerçekleştirdi ve Bolşevikler bu çatışmadan galip çıktı.

Bunun üzerine başkentteki esirler serbest bırakıldı ve hükümet binaları Bolşeviklerin eline geçti. 25 Ekim 1917'de Bolşevikler Hükümet Saray'ında yürüdü ve

bu süre zarfında hükümet başkanı Aleksandr ülkeden kaçmıştı. Saray kısa süre sonra Bolşeviklerin eline geçti ve Beyaz ordu hükümeti hapse atıldı, Lenin tarafından görev dağılımı yapıldı. Ama hala bazı kesimler Bolşevikleri çok ağır eleştiriyor ve bu da bir iç savaşın yaşanacağını sinyallerini veriyordu. Lenin hala süren I.

Dünya Savaşı için endişeliydi çünkü Alman orduları iyice Rus

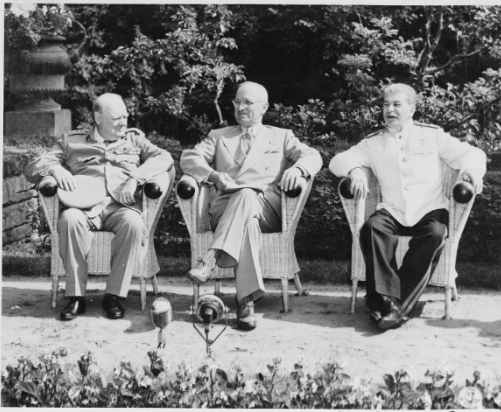
topraklarına yaklaşıyordu. Lenin bu süre içinde Rusya'da bir sürü modern reform, ekonomi ve sanayi piyasasını yerleştirme gibi uygulamalar yaptı ve en önemlisi %5 okuma-yazma oranı olan Çarlık Rusya'sını %98lik bir

okuma-yazma oranı seviyesine getirdi ama Alman tehlikesi hala bitmedi bu durum üzerine başkent Moskova'ya taşındı ve burası olarak kaldı. Dönemin Dış İşleri Bakanı Lev Troşki Almanların sunduğu antlaşmayı reddedip kendisi bir antlaşma gönderdi ama Almanlar buna çok sinirlendi ve günümüz Belarus ve Baltık ülkelerine doğru saldırıya geçti. Troşki görevden alındı ve Lenin kendi aleyhine olan Brest Litovsk Anlaşmasını imzaladı ve yaklaşık 2 milyon kare topraktan feragat etti. İç savaş Bolşevikler lehine gidiyordu lakin I. Dünya Savaşı bitmiş ve hı galip hem yorgun olan taraf olan İtilaflar komünizmin ülkelerinde yayılmaması için Beyaz Orduya destek verdiler ama Beyaz ordunun disiplinsizliği ve başarısızlıkları yüzünden daha fazla kayıp vermek istemeyen dış güçler Beyaz Orduyu kaderine terk etti. 1919'da tüm Dünya Komünist Partileri bir araya toplayan "3.Enternasyonel" toplandı ve bir sürü ülkede komünist partiler kurulmaya başlandı. 1921 yılında İç savaş bitmiş ve Bolşevikler 1922'de Sovyetler Birliğini kurdu. Bu dönemde Lenin ciddi şekilde hastalandı ve partiyi Stalin'e bırakmamaları için konuşmaya yaptı ama Stalin çoktan kendine muhalifleri partiden attırmıştı ve Lenin 1924'de ölünce Komünist parti genel sekreteri olarak Stalin göreve geçti ve 26 senelik iktidarında 30 milyondan fazla insanın canına kıyacaktı. Dünya'daki ilk sosyalist devrimi yapıp ilk devleti kurup SSCB'nin ekonomik temellerini atan Lenin böylece tarihe karışmış oldu.

b- II. Dünya Savaşı Sonrası:

i.1945 :II. Dünya Savaşı sona ermeden önce devletler konferanslar yapmaya, Avrupa'nın siyasi sınırlarını çizmeye ve Dünya barışının korunması için adımlar atmaya başladılar. Beklenen gün gelmişti 1945'in Şubat ayında Müttefiklerin en ünlü 3 lideri Franklin D. Roosevelt, Sir Winston Churchill ve Joseph Stalin bir araya gelip dönemin önemli Rus şehirlerinden olan Sivastopol'ün yakınlarındaki Yalta şehrinde tarihin en önemli konferanslarından biri olan Yalta Konferansı'nda Avrupa'nın ve Dünya'nın geleceği hakkında tartıştılar lakin Batı Avrupa'nın kaderini bir türlü belirleyememişlerdi. Roosevelt ve Churchill bu konu üzerinden anlaşmaya varacaklardı ancak Sovyetler Birliği, Japonya ile savaşma teklifini kabul ederse ve beklenen teklif taraflar tarafından kabul edildi. II. Dünya Savaşı'nın devamından bile dünyanın iki süper gücü ve o dönemler iyi dost gibi gözüken Amerika Birleşik Devletleri ve Sovyetler Birliği her konuda zıt düşüyorlardı ve Stalin'in düşmanca tavırları yüzünden savaş sonrasında bu müttefikliğin biteceği ufak ufak anlaşılıyordu. Mayıs 1945'de Müttefikler Nazi Almanyası'nı işgal etmeye başladılar ve 9 Mayıs 1945'de Alman Parlamento Binası olan "Reichstag" Rusların eline geçince Almanlar teslim oldu ve Avrupa'daki yıkıcı 6 senelik savaş bitti. Sırada son faşist devlet olan Japon İmparatorluğu kalmıştı. Amerikalılar 22 Haziran 1945'de son Japon adası ve Japonların ana karası önündeki en büyük engel olan Okinawa'yı ele geçirmiş ve Japon ana karasını bombalamaya başlamıştır. ABD başkanı Harry S. Truman 1939'dan beri süren "A-Bombs Project" ya

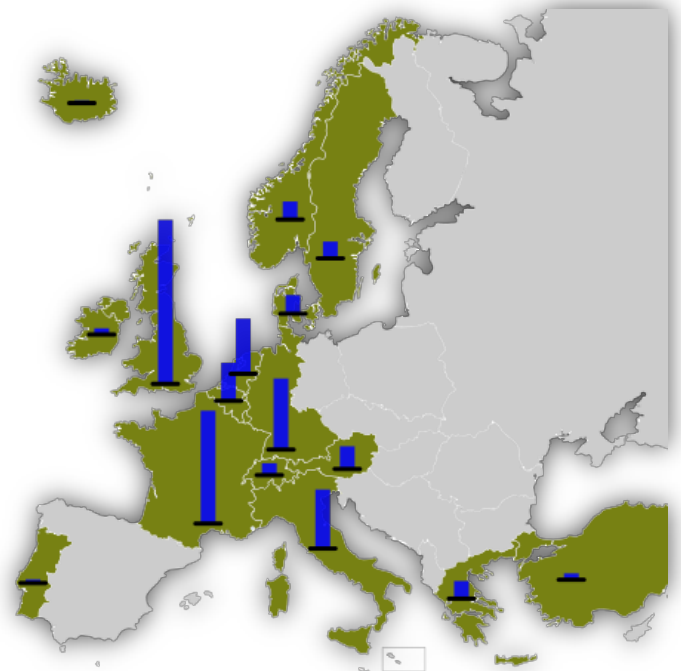

da "Manhattan Project" adlı atom bombası projesinin en ünlü silahı ve Dünya tarihinin ilk atom bombasını icat ettiler ve 6 Ağustos 1945'te Hiroşima'ya 3 gün ardından 9 Ağustos 1945'te ise Nagazaki'ye tarihin ilk atom bombalarını attılar ve 2 Eylül 1945'te 60-80 milyon arası insanın hayatını kaybettiği tarihin en kanlı savaşı II. Dünya Savaşı resmi olarak son bulmuş ve kazanan müttefikler yeni Dünya düzeni için harekete geçmişlerdir. Bu dönem içinde Truman ve Stalin ilişkisi ciddi şekilde bozulmuş ve Soğuk Savaş'ın önü açılmış oldu.

ii.1945 - 1961 : Potsdam Konferansı'ndan sonra ABD Başkanı Truman Doğu Avrupa'dan Stalin'i sorumlu kişi ilan etti ve Batı Avrupa'yı da Müttefikler kontrol edeceklerdi. 1946 da Polonya, Macaristan , Romanya , Bulgaristan , Arnavutluk ve Çekoslovakya hükümetleri komünist rejime geçiş yapıp yavaş yavaş Stalin'in tarafına kayıyorlardı. Bu süre zarfından Avrupa'da daha fazla komünist rejim istemeyen Birleşik Krallık 1946'da çıkan Yunan İç Savaşına müdahale edip Yunanistan'ı komünist bir rejim altına düşmekten kurtardı. Bu süre zarfında Sovyetler boş durmadı ve Türkiye Cumhuriyeti'nden boğazları daha fazla kullanmak için izin istediler ama bu kez buna Amerika Birleşik Devletleri müdahale etti ve Türkiye ve Yunanistan gibi iki önemli tarafsız devletin kapitalist hükümetlere yaklaşması Sovyetler Birliği için ilk büyük hayal kırıklığı oldu. Bu süre içinde Sovyetlere ardı ardına darbeler devam ediyordu. Öncelikle II. Dünya Savaşı sırasında kuzeyi Kızıl Ordu, güneyi Kraliyet Ordusu tarafından işgal edilen İran 1946 sonlarında İngiliz işgalinden kurtuldu lakin kuzeydeki Sovyetler hala İran'dan ayrılmamışlardı ve bu yüzden Birleşmiş Milletler 1947'de Rusları İran'dan atmak için konferans topladı ve Kızıl ordu İran'dan ayrılmak zorunda kaldı. Üstüne ABD Başkanı Truman Sovyetler hakkındaki düşüncelerini "Truman Doktrini" adlı Sovyetleri çok ağır hakaret ve ezici kelimeler içeren düşünce bildirgesinde yayınladı ve Soğuk Savaş resmi olarak başlamış oldu. II. Dünya Savaşı çok yıkıcı bir savaştı ve Avrupa'nın neredeyse tamamı moloz yığınına dönmüştü ve bunun üstüne yavaş yavaş Hitler gibi paranoyak olmaya müsait olan Stalin durum üzerine hiçbir şey yapmamış ve hatta durumun komünizmin lehine olacağı düşünmüştür. Erken ve uyanık davranan Amerika Birleşik Devletleri Avrupa'nın onarımı için 16 ülke ile beraber 15 milyar dolar yardım yapmıştır ve bu olay tarihe "Marshall Planı" olarak geçmiştir.

Marshall Planı işe yaramış ve komünist rejime yeni geçen devletler daha şimdiden kapitalistleri kıskanmaya başlamışlardı. Stalin bu duruma çok sinirlenmişti ve acilen bir şey yapılması gerektiğinin farkındaydı ve bu yüzden de kendi bloğunun ekonomik gelişimi için "Kominform" adlı ekonomik büroyu kurmuştur ve 1949'da Sovyetler ve Müttefikler Almanya'dan çekildi. Batı'da demokratik kapitalist bir rejim, Doğu'da ise

sosyalist bir rejim kurulmuştur. Stalin Kominform'un kurulması üzerine komünist rejimli ülkeler ile bağlarını arttırmış ve bu ekonomik savaş öfkesini Berlin'den çıkardı. Sovyet ve Amerikan hatları arasında 100 mil vardı. Berlin doğu ve batı olarak ayrılmıştı ve doğulular istedikleri zaman batıya geçebiliyorlardı. Bu durum Stalin'in çok sinirlendirmişti ve bu yüzden 1948'de Berlin'e olan tüm tedarik yollarını keserek "Berlin Ablukası" krizi yaşandı. Ama her şey umulduğu gibi değildi. ABD Başkanı Truman bu durum üzerine Batı Berlin'e ihtiyaç malzemelerini hava yolu ile sokmaya başladı ve "Berlin Hava Köprüsü" 1948-49 arası uygulanmaya başlandı. Bu olaylar olurken 4.Nisan 1949'da NATO kuruldu ve 12 ülke

1949 yılında NATO'ya katıldı. Berlin Hava Köprüsü müttefikler için çok büyük bir başarıydı ve bu yüzden Stalin ablukasını kaldırdı ama hala batı Stalin'in saldırgan tavırlarından korkuyordu çünkü artık ABD nükleer bir tek ele sahip değildi. Ruslar kendi atom bombalarını yapmışlardı ve bu Batıyı çok endişelendiriyordu ve artık dünya bu iki süper güç arasında bir savaş olduğunu kabullenmişti. Stalin konu hakkında "Batı ile aramızdaki savaş kaçınılmazdır" demiştir. Batı için her şey kötüye gitmeye başlamıştı çünkü Çin Halk Cumhuriyeti 1923'den beri olan iç savaşı kazanmış ve Sovyetler Birliği ile arasında "Karşılıklı Savunma Antlaşması" imzalandı. Ama Batı için daha çok şey vardı Japonların tesliminden sonra Kore ikiye bölünmüştü ve Sovyetlerin yardımı ile 25 Haziran 1950'de Kuzey Kore ordusu sürpriz bir saldırı ile Güney Kore topraklarına girdi ve resmi olarak "Kore Savaşı" başladı.

Kore Savaşı : 25 Haziran 1950'de başlayan Kore Savaşı'na önde giden taraf Kuzey Kore olmuştu. Kuzey Kore ordusu 2 gün içinde Seoul'u ele geçirdi ve Güney Kore'yi sahi şeridine itmeye başlamıştı. Bu sürede Birleşmiş Milletler acil durum toplantısı istemiş ve hemen 16 ülkeden oluşan birlikler ile Kore'ye çıkarma gerçekleştirdi. Kuzey Korelileri Seoul'dan attılar ve onları Mançurya'ya doğru ittiler. Bu olanlar olurken bir diğer komünist ülke olan Çin, ABD'nin kendi sınırlarına girebileceği endişesi ile 1.5 milyon asker ile Kore'ye girdi ve her iki taraf da başladıkları yere geldi. 1953 yılında Ateşkes imzalanıp savaş bitmişti.

AMERICANS..... DON'T PATRONIZE REDS!!!!

**YOU CAN DRIVE THE REDS OUT OF
TELEVISION, RADIO AND HOLLY-
WOOD.....**

THIS TRACT WILL TELL YOU HOW.

WHY WE MUST DRIVE THEM OUT:

1) The REDS have made our Screen, Radio and TV Moscow's most effective Fifth Column in America . . .
2) The REDS of Hollywood and Broadway have always been the chief financial support of Communist propaganda in America . . . 3) OUR OWN FILMS, made by RED Producers, Directors, Writers and STARS, are being used by Moscow in ASIA, Africa, the Balkans and throughout Europe to create hatred of America . . . 4) RIGHT NOW films are being made to craftily glorify MARXISM, UNESCO and ONE-WORLDISM . . . and via your TV Set they are being piped into your Living Room—and are poisoning the minds of your children under your very eyes!!!

So REMEMBER — If you patronize a Film made by RED Producers, Writers, Stars and STUDIOS you are aiding and abetting COMMUNISM . . . every time you permit REDS to come into your Living Room VIA YOUR TV SET you are helping MOSCOW and the INTERNATIONALISTS to destroy America!!!

1953'te ABD halkı komünizme daha sert olan II. Dünya Savaşı kahramanı Dwight D. Eisenhower'ı seçtiler ve aynı yıl içinde Stalin beyin kanamasından dolayı öldü ve yerine yeni lider olan Nikita Khrushchev olmuştu. Hemen bir miting düzenleyip Stalin'in hiçbir şey yapmadığını ve kendisinin bir diktatör olup vatan haini olduğunu söyledi ve herkesi şok etti. 1956 yılında "Di-Stalinasyon" Projesini başlattı ve Stalin'in heykellerini yıktırıp çok önemli bir şehir olan Stalingrad'ın ismini Volgograd olarak değiştirdi. Kendisi Sovyet halkının refah ve mutluluğu için çalıştı ama bu dönemde Doğu Almanya'da, Macaristan'da, Polonya'da isyanlar çıktı ve sertçe bastırıldı. Khrushchev Sovyetler Birliği'nde daha fazla şeye hak tanıdı ama kendi zevklerine uymayan keman ve klasik müzik gibi şeyler saçmalık derecesinde yasaklıklar getirdi. Khrushchev endişeliydi Rus gençleri batı eğlencelerini örnek almaya başlamıştı ve Sovyet ailelerine çocuklarını emperyalistlerden korumak için bilinçlendirme projeleri başlatıldı. Dış Politikada ise Amerika ve Sovyet ilişkisi iyice geriliyordu. İki tarafta birbirlerine ajanlar gönderiyorlardı. Rus istihbarat teşkilatı "KGB" neredeyse tüm Batı hareketlerinin Başkan'a iletiyordu. Aynı şeyi Amerika'da yapmaya çalıştı ama KGB hepsini tutuklamak için hazır ve eğitimliydi. Amerikan ajanları içinde hainler vardı atom bombası yapımı için Manhattan projesi fizikçileri Sovyetlere yardım ediyorlardı bazı Amerikan ajanları ise taraf değiştirip sırları hatta Moskova'da yaşan ABD ajanlarının yerlerini para karşılığında satıyorlardı. 1950'lerin sonunda popülerite kazanan "McChartycilik" etrafa komünizmi ifade özgürlüğü içermeyen, saçma sapan ve hereksin nefret ettiği bir terim halinde adlandırdı ve bu

propaganda işe yaradı ABD'de halkın çoğu kötü olayları komünistlerden bilmiş ve çeşitli suçlamalar gerçekleşmiştir. ABD casuslukta Sovyetleri geride bırakmış ve Sovyetler üstüne casus uçaklar gönderiyorlardı. 1960'da bir kaza oldu ve bu olay ifşa oldu. Khrushchev buna aşırı sinirlendi. Düşen casus uçağının içinden silah ve zehirli iğneler bulundu ve ABD hükümeti bunu casusun bizle bir alakası yok diyerek geçiştirdi fakat ABD çok endişeliydi çünkü Sovyetler Birliği uzay yarışında önde gidiyordu. Ruslar 1957'de "SPUTNIK" adlı uyduyu uzaya attılar ve tarihin ilk uydusunu yolladılar hatta bunlar yetmeyip 1961'de uzaya çıkan ilk insan olan Yuri Gagarin'i gönderdiler. Olaylar üstüne bir de Sovyetlerin füze stoklarının ABD'den fazla olduğu ortaya çıktı. Nikita Khrushchev o kadar rahattı ki ABD'nin Moskova'da bir teknoloji sergisi açmasına izin verdi. ABD'li temsilciler burada çok düşmanca bir tavır ile evlerine döndüler. Hem SSCB hem de ABD ikisi de Atom Bombalarını Hidrojen Bombalarına yükseltmişti. 1955'te Batı Almanya'nın NATO'ya katılması üzerine hemen Khrushchev Varşova Paktı Bloğunu kurdu. Amerikan halkı 1950'leri Sovyetlerin gerisinde geçirmekten sıkılmış ve 1960 seçimlerinde komünizme çok daha sert bakan bir başkan olan John F. Kennedy'i seçtiler. 1950lerin sonuna kadar hala Sovyetler kasalarındaki paraları askeri ve savunmaya yatırıyorlardı, halka değil.

iii.1961 - 1963 : 1960'lar Soğuk Savaş'ın en ateşli dönemidir. 20 Ocak 1961'de Amerika Birleşik Devletleri Başkanı seçilen John F. Kennedy, Khrushchev'e karşı havalı ve emin tavırlar koyup 10 yıl sonra ABD'yi tekrar Sovyetler ile eşit bir pozisyona getirmeyi başarmıştı. Bu zaman zarfında komünizm ile yaşam çok zordu. Tüm harcamalar askeri savunmaya, uzay teknolojisine, silah sanayisine gidiyordu. Halk komünizmden bir yarar görememeye başlamıştı. Bu durum en açık bir şekilde Berlin'i vurdu. Doğu Berlin'deki insanlar kalıcı olarak Batı'ya göç etmeye başladılar. Bu durum Khrushchev'i sinirlendirdi çünkü işçiler göç ettikçe Doğu'daki fabrikalar boş birer yapıya dönüşüyorlardı. Bu dönemde ilk defa Khrushchev, Kennedy'e Batı Berlin'den ayrılmasını istedi ama Kennedy kararlı bir şekilde reddetti. Bunun üzerine Sovyet yöneticiler daha farklı bir çözüme gittiler ve bir görüşme sonucu Batı ile Doğu Berlin arasına bir duvar dikme kararı alındı. Beklenende oldu 13 Ağustos 1961'de Berlin halkı sabah şehirlerini ikiye ayıran bir dikenli tel ve gardiyanlar ile uyandılar ve bu sınır zamanla kendini bir duvara çevirdi. Bu durum üstüne Batı hiçbir şey yapamadı ancak o dönem olmasa da sonralarında bu duvarın komünist rejimin başarısızlığını anlattığının anlayacaklardı. Bu olay üzerine Kennedy "Demokrasi kusursuz değildir ama halkımızı olduğu gibi tutmak için hiçbir zaman bir duvara ihtiyacımız olmadı." dedi ve ABD'nin kararlılığını ifade etti. Önceden ABD diplomatları, elçileri ve önemli insanlar Doğu Berlin'e geçebilirken bir süre sonra geçiş görevlileri ABD'li elçilere geçiş izni vermemeye başladı ve Kennedy bu duruma karşı çıkmak için bir güç gösterisi çözümüne gitmeye karar verdi ve ekim 1961'de ABD tanklarını Berlin kontrol noktasına çekti. Durumu öğrenen Khrushchev de aynısını yaptı. İki taraf 16 saat boyunca bekledi ve Dünya tekrar küresel ve nükleer bir savaşa hazırlanıyordu. Neyse ki John F. Kennedy, Khrushchev'i aradı ve iki tarafın da tanklarını çekip bu konuya son vermesini istedi ve Khrushchev bunu kabul etti ve "Berlin Krizi" böylece atlatıldı.

Soğuk Savaş'ın en hızlı dönemi ilk krizini atlamıştı. Kennedy bunun başkanlığının en büyük krizi olması umuduyla Amerika'da her gün gittikçe sevilmeye devam ediyordu. Bu dönem içinde ABD hükümetinin bilmediği bir olay gerçekleşiyordu. Meksika'nın başkenti Mexico City'de bir barda geleceğin Küba'sının kurucusu olan Fidel Castro ve Che Guevara buluşmuş ve Küba'da bir darbe planlamışlardı. Beklenen an gelmişti 1950'de Küba Devrimi gerçekleşti. Küba Amerikalılar için genelde turistik gezi yeri idi ama yanı başlarında komünist bir rejim oluşması hiç hoşlarına gitmemişti. Bunu için özel hareket komandolarını çalıştıran ABD hükümeti Küba'nın işgali için hazırlıklara başladı. Ama operasyon günü geldiğinde Kennedy'in özel isteği üzerine ABD'nin işgalde

parmağı olduğunun gözükmemesi için ABD kendini gizledi ve bu yüzden Amerikan Hava Kuvvetleri uçak gücünü sınırladı. Bunlar üstüne 1961'de tarihe "Domuzlar Körfezi"

Harekatı” olarak geçen Küba’nın işgali denemesi başladı. Kısa süre içinde Küba, işgalcileri püskürttü ve Domuzlar Körfezi Harekatı kara bir leke olarak ABD tarihine geçti. Fidel Castro hala kendilerine karşı bir ABD tehdidi olduğunu farkındaydı. Bu yüzden Castro, Khrushchev ile görüştü. Sonucunda Menzilleri yetersiz ama etkileri devasa olan meşhur Sovyet Füzesini Küba’ya yerleştirme izni verdi ve iki taraf da antlaşmaya vardı. 14 Ekim 1962’de bir Amerikan casus uçağı Küba üzerinde seyrederken garip bir şekilde bir sürü Sovyet füzesi farkettiler. Bunu direk başkana haber verdiler. Kennedy bu duruma çok sinirlendi çünkü bu füzelerin menzili tüm ABD sınırlarını kapsıyordu. Bu yüzden çok savunmasızlardı. Hava saldırısı ya da herhangi bir çıkarma Sovyetler ile savaş anlamına geliyordu. Kennedy bu durum üstüne başka bir çözüm üretti. Bir Deniz ablukası.

1962 yılında ABD donaması Küba etrafında bir çember oluşturdu ve Küba’ya giden tüm Sovyet gemilerini arayacaklarını, karşı çıkanların batırılacaklardı. Bu durumu öğrenen Khrushchev ordularına savaşa hazırlanma emri verdi. Kennedy de aynısını yaptı ve Generallerini toplayıp Küba’ya bir saldırı planı bile hazırladı. Her iki taraf da savaş için hazırlanmıştı. Geçmişte de olan Kennedy Khrushchev arası telefon görüşmeleri bozulmuş, ilişkiler hiç olmadığı kadar gerilmişti. Sovyetler bir Amerikan casus uçağını yanlışlıkla düşürmüştü ve bir Sovyet denizaltısı savaş çıktığını zannetti ve 2 teğmen Nükleer bomba emri verdi. En azından 3. Tecrübeli teğmen olan Vasili Arkhipov bu emri reddetmiş ve Khrushchev’den emir gelmeden ateşlememe emri verdi. Bu sayede Dünya küresel bir felaketten kurtuldu. Bu durumdan bir gün sonra ABD Florida kıyılarından çıkarma için hazırlandı. Savaş yakın gibiydi ama bu durum Dünya’yı kötü etkileyeceğini düşünce Khrushchev uzun süre sonra Kennedy’i aradı ve eğer Amerika füzelerini Türkiye’den çekerse, Sovyetler de Küba’dan çekecek diye bir teklif yaptı bunun üstüne iki taraf antlaşmaya vardı ve Dünya III. Dünya Savaşından kurtuldu. Bu zaman içinde ilişkiler biraz daha düzelmeye başladı. İki taraf arasında 1963 yılında “Kısmi nükleer deneme yasağı” imzalandı ve Kennedy’in imzaladığı son belge oldu. 22 Kasım 1963’te Kennedy Dallas, Teksas’ta süikaste kurban gitti.

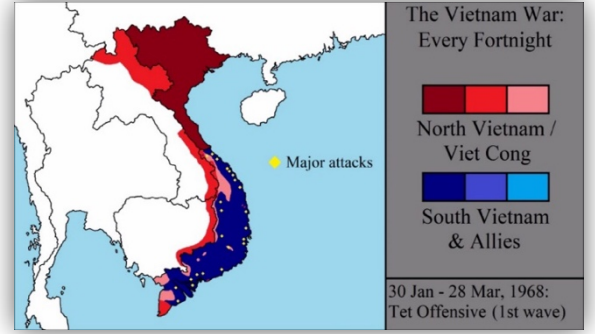

iii.1963 – 1991: Ondan sonra da 1964 ‘de Khrushchev yerine Leonid Brezhnev Sovyetler Birliği’nin yeni başkanı oldu. Brezhnev seçildikten sonra aynı Truman’ın yaptığı gibi kendi doktrini olan “Brezhnev Doktrinini” yayınladı. Bu süre içinde iki tarafta da hala silahlanma ve Dünya gücü yarışı hız kazanarak devam ediyordu. Bu süre içinde Türkiye’den kalkan ABD casus uçağı Sovyetlerin gerçekte ABD’nin gözünü korkuttuğu kadar füze gücü olmadığını öğrendi. Bu durum yeni ABD başkanı Lyndon B. Johnson ve ondan sonra gelen Richard Nixon için çok güzel bir durumdu çünkü ABD’nin gerçekten füze stoğu ezici şekilde Sovyetlerin üstündeydi. İki taraf da Anti-Balistik füzelerini geliştirmişti. Bu dönemde aynı zamanda MAD Doktrini yayınlandı ve iki taraf da nükleer savaşta yeni bir politika izlediler. Ama maalesef savaş olmadan da Dünya Nükleer enerjiyi hissediyordu. 1966 ‘da İspanya’nın Palomerers kentinin üstünde uçan Amerikan bombardıman uçağı ile 4 Hidrojen bombası taşıyan bir tanker uçağı çarpıştı. Maalesef 4 bomba İspanya üstüne dökülmüştür. Amerikalılar 2 ayda bombalardan birini buldu ve maalesef bu Amerika’nın 1950’den beri kaybettiği 14. Nükleer bomba idi ve daha da korkuncu hiçbir kaynak Sovyetler Birliği’nin kaç bomba kaybettiğini ya da gömdüğünü bilmiyordu. Tüm bunlar yaşanırken 1954’de Doğu Asya’da Fransız sömürgecilikinden kurtulan Vietnam ve Laos bağımsızlık kazanmıştı ama Vietnam 2’ye bölünmüştü.

Kuzeyde Viet Kong adlı Özgür ordusu komünist rejim kurmuşlardı. Güneyde ise kapitalist bir rejim kurulmuştu. İki taraf da Kore Savaşı gibi bir savaş olacağını tahmin etmişti.

Vietnam Savaşı : 1 sene sonrasında 1955'te Sovyet destekli Viet Cong güneyde bir gerilla savaşı başlattı. Durumun ciddiyetini anlayan başkan Johnson Güney Vietnam için ordu gönderdi. 1964'de başkan Johnson korktuğu şeyi "Domino etkisi" olarak açıkladı. Bu ne demektir?. Domino etkisi şudur eğer Vietnam komünizme düşerse sıradaki belki Laos sonra Tayland sonra Kamboçya sonrasında Burma sonrasında belki Hindistan böyle devam etmesinden korktuğu şeyi böyle bir fikir ile açıklığa getirdi. Bu olay yüzünden 1965 yılında ilk Amerikan orduları Vietnam'a vardı. Ama her şey Amerika aleyhine gidiyordu. Amerikan askerleri yoğun yağmur ormanlarında Vietnamlı askerleri göremiyordu. Viet Cong'un istediği şekilde bir gerilla savaşı başlamıştı. Amerikanlar güçlü ve ağır olan Tanklarını ormana sokamıyordu ve üstüne merkezi yönetim de kaybolmuştu ama en büyük sıkıntı ABD askerleri halkın asker ya da askerin halk olduğunu anlayamıyordu. Güney Vietnamlılar bile artık Viet Cong'a destek çıkıyordu ve artık tüm Vietnam sadece Emperyalist Amerika ile savaşmaya kendini adanmıştı. Amerika "War Thunder Operasyonu" ile Kuzeyi çok ağır bir şekilde bombaladı ve gerilla şeklinde savaşan Viet Cong askerlerine teçhizat desteği yapabilmek için Kamboçya ve Laos'dan geçen Ho Chi Minh tren yolu üzerinden askerlerine destek çıktı. 1968 yılında Anti-savaş yanlıları Washington'da protestolara başladı ve barışçı grup ortaya çıktı. Aynı sene içinde de ABD yeni başkanları olan Richard Nixon'ı seçtiler. Nixon yorulan orduyu ve halkın öfkesini azaltmak için 1975 senesinde ABD Vietnam'dan çekilme kararı aldı. Bu çok önemliydi çünkü ABD'nin öngördüğü gibi Laos Ve Kamboçya da komünizme düşmüştü. Tarihte ilk kez Amerikan ordusu bir savaş kaybetmişti.

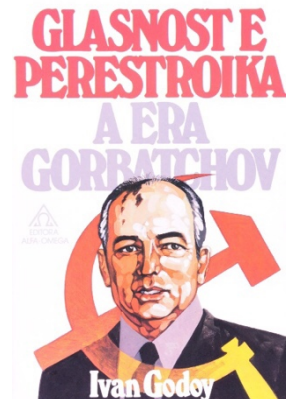
Ama bu savaş Soğuk Savaş tarihin en önemli olayıdır ve bu bir dönüş noktası olabilirdi. Artık iki taraf da nükleer güçler yüzünden ilişkilerini arttırmaya başladılar bu yüzden iki taraf da sıcak bir şekilde değil de soğuk bir şekilde uzaktan savaşan hükümetlere destek çıkıyorlardı. En büyük örneklerinden biri “6 Gün Savaşıdır”. 1967 de başlamış savaş 6 gün sürmüştür ve ABD hükümeti garantisi altındaki İsrail kazanmıştır ama hemen arkasından Sovyetler Birliği’nin desteklediği Arap Birleşik Orduları İsrail’i yenmeyi başardılar. Üstüne Angola İç savaşı ve Somali’deki Ogedan Savaşı ve daha bir sürü kriz bunlara örnek verilebilir. Her iki taraf da çıkmaza sürükleniyor ve yıpranıyordu. Sovyetler geçmişten hiç ders çıkaramamışlardı ve hala tüm paralarını askeri ve teknolojiye harcıyorlardı yani insanlara değil. Komünizm ile yaşam hala zordu ve insanlar aç ve fakirdi. Doğu’daki insanlar hala mal mülk ya da batının kazançlarını sağlayamamıştı. Önde olduğu uzay yarışını da Amerikalılara kaptırmıştı. Amerika 1969’da Ay’a ayak bastı. Bu Amerika için büyük bir adımdı ama her iki taraf da hem Sovyetler hem de Amerika harcamalarını azaltmak için ekonomik daralmaya gitti ve tarihte ilk defa ikisi de birbirlerine tamamen dostça yaklaşmaya başladı yani bilinen adı ile “yumuşama”. Bu olaylar sayesinde Nixon 1972’de Moskova’ya giden ilk başkan olarak tarihe geçti. 2 sene sonra 1974’te aynısı Brezhnev’de yaptı ve Washington D.C’ye giden ilk Rus Başkanı oldu. Her şey iyi gidiyordu bu zamanlarda da iki taraf arasında SALT antlaşması oldu ve iki taraf da nükleer silahlara çok büyük oranda kısıtlamalar getirdi. Amerika-Sovyet ilişkileri iyi giderken ABD aynı zamanda Çin ile de ilişkilerini çok ilerletti. Her şey Başkan Nixon için iyiye gidiyordu ama Çin gezisi dönüşünde Anayasal Protokolünü ihlal ettiği ortaya çıktı ve 1972’de istifa etti. Nixon koltuğu yardımcısına devretti ama bu bir demokrasi katliamı olduğu için 1976’da Jimmy Carter yeni ABD başkanı oldu. Başkan Carter ilk önce Brezhnev ile stratejik füze kısıtlaması antlaşması imzaladı. Bu iyi gidiş hiç gerginlik olmadığı anlamına gelmiyordu çünkü her şey birikmiş, patlamaya hazırды aynı eski günlerdeki gibi. Avrupa’da Sovyetler Polonya ve Çek isyanı bastırdılar ve her iki taraf da orta menzilli füzelerini Avrupa’ya yerleştirdiler bu olaya da “Euromissile Crisis 1977-82” olarak tarihe geçti. Ardından çok önemli bir olay olan 1979 Afganistan-Sovyet savaşı başladı. Aynı Vietnam’daki gibi kendi Vietnamlıları olması için Amerika destekli olan İslamcı isyanını bastırmak için Afganistan’ı işgal etti. ABD’li muhafazakarlar dış politikanın çok yumuşadığı ve Sovyetlerin ABD’nin önüne geçtiği için 1980’de yeni başkanları Ronald Reagan’ı seçtiler. Çok savaş yanlısı bir adamdı.

Ronald Reagan 1980’de yeni ABD başkanı seçildi. Reagan Sovyetler Birliği’nin insan haklarını ihlal ettiği gerekçesi ile tarihi konuşması olan “Şeytanın İmparatorluğu” konuşmasını gerçekleştirdi. Ayrıca geçmişte alınan ekonomik daralmayı kaldırarak lazer ve bilgisayar teknolojilerinde Sovyetleri geçti. Üstüne ekonomisi çökmek üzere olan Sovyetleri daha da geçmek için SDI(Strategic Defence System) adlı tasarımı sundu. Tasarıya göre Sovyet balistik füzeleri ABD’ye gelmeden önce lazerler ile yok edilecekti ve bu durum Sovyet cephesinde çok endişe yarattı. Ama Amerika’da herkes bunu işe yaramaz bir proje olarak düşündü. Sovyet cephesi ABD’nin savaşa hazırlandığı kadar da Sovyetler siyasi değişimini sürdürüyordu. Ama asıl darbe Sovyetler çok güçlü dostu olan Çin ile ilişkilerinin gerilmesi ile başlamıştı. Sebebi ise Sovyetler doğuda kendi hava sahalarında bir Kore uçağını düşürmesiydi. Olanlara göre Dünya tekrar 1960’lardaki gibi küresel bir felaket olacağını düşünüyorlardı. Ama olmadı çünkü çok yaşlanma Brezhnev öldü ve yerine Yuri Andropov geçti ama sonra o da yaşlandığı için 2 sene sonra öldü. Dönemi içinde bazı reformlar, Çin ile ilişkileri düzeltmeye yakın politika izlemesi ve en önemlisi Cenevre’deki nükleer füze sınırlandırılması görüşmelerini kesmesi ve ABD ile ilişkileri çok daha fazla germesiydi. Yerine ise Konstantin Chernenko geçti ama o da yaşlılığı yüzünden 1 sene sonra öldü. Onun yerine ise Mikhail Gorbachev göreve geldi.

1985’ te göreve geldiğinde politikası çok değişikti ve ondan önceki hiçbir lidere benzemiyordu. Gorbachev, Sovyetler Birliği’nin ekonomisinin kötü gidişinin insanların işlerinden hoşnut olmaması olduğunu düşündü çünkü halk özgürce kendini ifade edemiyor konuşamıyordu. Gorbachev her şeyden önce Sovyet halkının mutlu olmasını istiyordu. Bu yüzden önceki Sovyet liderlerine göre değişimin olmasını sağladı. Başkanlığının ilk yıllarında sakin, yumuşak ve şeffaf bir politika izledi. Bu politikalara “Glasnost” yani bilhassa ekonomik sorunlara son vermek amacıyla uygulanan politikaya denir. Glasnost, bir anlamda fikir ve ifade özgürlüklerinin bir bileşkesi olarak görülebilir. Bu politikadaki amaç, özellikle Çenobil faciası sonrası yaşanan infialin ardından Sovyet toplumunda devlete ve yöneticilere karşı güven duyulmasına aracı olmaktı. Gorbachev’in sosyalizm anlayışına göre, artık sosyalizmi kangren eden bir takım uygulamaların sona erdirilmesi şarttı ve bu ancak toplumun her düzeyinin katılabileceği, herkese söz hakkı tanınacak olan bir tartışma ortamıyla mümkün olabilirdi. SSCB’de sosyalizmin artık işlemez hale gelmesi üzerine

ekonomiyi biraz serbestleştirerek devletin bütünlüğünü korumaya çalışan Gorbaçov, tam aksine devletin parçalanmasına sebep olmuştur.

Gorbaçov ekonomi ve devlet yönetimine daha liberal bir bakışla yaklaşmıştır. Genel olarak yaptığı reformlar devlet mekanizmasını hantallığından kurtarmak üzeredir. Verimsiz işleyen devlet kurumları ve işletmelerine özerklik, tek bir merkezden planlama yerine kendi üretim planlarını yapabilme, bütçe açıklarını merkezden kapatma yerine kapitalist sistemdeki gibi kâr amaçlı üretime odaklanma, kaynakların silahlanma yarışı yerine ekonomik refahı artırma üzerine kullanılması ve bu nedenle ABD ile silahsızlanma anlaşmaları yapılması perestroyka ilkesinin getirdiği başlıca gelişmelerdendir. Bu politikalar etkisini hemen göstermişti. Artık halk hükümeti eleştirebiliyor, Khrushchev Döneminde yasaklanan batı kültürünün etkisinde kalıp onu örnek alabiliyordu, ABD'nin kapitalist markalarının açılması artık yasak değildi. Sovyetlerin ekonomisini kurtarmanın tek yolu silahlanma yarışının kesmek ve ABD ile yakın ilişkiler kurulması gerektiğini düşünüyordu Gorbachev. Dostça diyaloglar tekrar başladı ve INF Antlaşması'nın imzalanması ile resmiyet kazandı. Antlaşmaya göre Tüm orta menzilli füzeler yok edilirdi.

Bu ise Dünya için önemliydi. Ronald Reagan bile artık Sovyetler hakkında yumuşamıştı ve karşılıklı saygı başlamıştı. Akıllardaki asıl soru şuydu bu reformların Doğu Bloğu için anlamı neydi? Çünkü öncesi Sovyetler tüm başkaldırı ve isyanları bastırıyordu peki ya şimdi artık değişimde serbestler miydi? İşte bunlar o dönemin Macaristan'ını kapsıyordu. Macaristan Başbakanı, Moskova'yı ziyaret ettiği zaman Gorbachev ile arasında geçen diyalogda Gorbachev reformları sevmediğini ama onları engellemeyeceğini söyledi yani bu sözde Doğu Bloğu kendi kaderini seçmekte özgürdü. Bu çok önemli bir adımdı. Komünist rejimler yavaş yavaş çöküyordu ve ilk özgür seçim gelmişti. 1989'da Macaristan'da ilk çok partili seçimler yapılıyordu. Ardından Polonya'da aynı sene içerisinde ilk çok partili seçimini gerçekleştirdi ve Sovyetler karşıtı parti olan "Solidarty" parlamentoda 100 koltuktan 99'unu kazandı. Bununla da sınırlı kalmadı yıllar önce Churchill'in söyledi tel sınır olan "Iron Curtain" yani Batı ile Doğu arasındaki demir perde Macaristan'da kaldırıldı. Demir Perde sökülüyordu. Ama bütün Doğu Bloğu liderleri mutlu değildi. Özellikle Doğu Almanya'yı hala koyu bir Stalinist şekilde yöneten Erich Honecker. Bir sıkıntı vardı ama halk hala rejimden kurtulmak istiyordu. Ama halk Berlin Duvarı içinde hapis olmuştu. Artık halk kurtulma planları yapıyordu. Eğer Macaristan'a uçup oradan tren ile Batı Almanya'ya gidebilme şansları vardı ve o yaz Doğu Almanya'da binlerce insan Macaristan'a gitti. Honecker çok sinirlendi ve

Macaristan'a seyahat getirdi. Ama Alman sivil toplum kuruluşları trenleri hareket ettirmeye gizlice başladı ve bu olay durdurulamadı. Binlerce kişi Prag'daki Batı Almanya büyük elçiliğine akın etti ve burada bir mülteci kampı kurdular. Eylül ayında bu mültecilerin Batı'ya geçebilmesi için antlaşmaya varıldı. Doğu Almanya'da işler kötüye gidiyordu. Halk sivil özgürlük istiyordu. Artık şimdiki hedef daha büyüktü "Özgürlük". Berlin'de ayaklanmalar büyüyordu zamanla bu gösterile kitlesel protestolara dönüşüyordu aynı 1917'de St.Petersburg'da olduğu gibi. Sivil ve özgürlük yandaşı polisler muhalif komünistleri susturmak için ellerinden gelenin en iyisini yapıyorlardı ama gösterile Honecker'ın kontrolünden çıkmıştı. Ve daha da kötüsü en büyüğü daha yeni başlıyordu. Bu olaylar olurken Honecker tüm polis ve askerlere onları güç gösterisi ile bastırma

emri verdi ama olayların boyutun anlamayan Honecker'ı Doğu Almanya Politik bürosu onu görevden almıştı. 4 Kasım'da yarım milyondan fazla insanlar Doğu Berlin sokağına dökülmüştü ve birçok Alman için sırada en büyük engel kalmıştı. Berlin Duvarı. Doğu Almanya hükümeti üzerinde inanılmaz bir baskı vardı bu neden ile 9 Kasım 1989'da yıllardır süren Batı ile Doğu arasındaki seyahat yasağını kaldırdığını duyurdular. Ama bu değişim hemen ertesi gün başlamıyordu sınır görevlileri hala geçmeye çalışanları vurmaya serbestti ama o gece o kadar fazla kişi sınır kapısına dayandı ki görevliler ezilerek hayatlarını kaybettiler. Bu olay belki Soğuk Savaş tarihinin en önemli olayıdır. Yıllardır süren aileler arası kopukluklar, o kadar baskı, eziyet son bulmuştu. İki taraf birleşmişti ve o gece sabaha kadar kutlamalar yapıldı. Bazıları duvara tırmandı, bazıları ise duvarı yıkmaya başladı. Demir Perde çöküyordu ve ardından 1990'da Almanya tam 45 sene sonra tekrar birleşti.

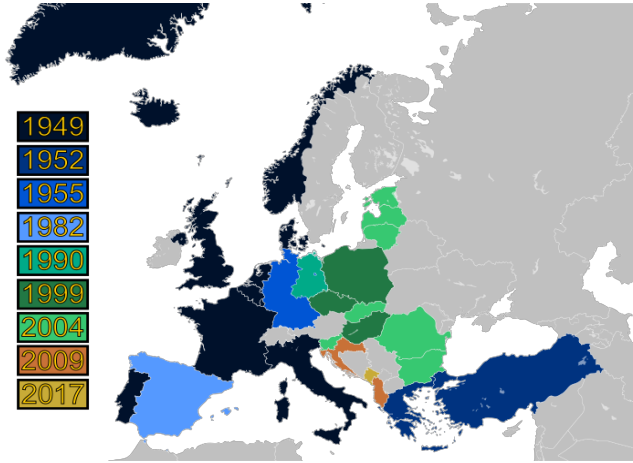
Aynı şekilde Bulgaristan seçimler, Çekoslovakya'daki ve Romanya'daki devrimler başarıyla gerçekleşmiş ve buradaki komünist hükümetler yıkılmıştı. Amerika olaylardan uzak durdu ve Ronald Reagan yerine 1989'da George H. W. Bush yeni ABD başkanı seçildi.

Anti-Komünist hareket komünizmin merkezine Moskova'ya kadar gelmişti. Gorbachev halka protesto özgürlüğü vermişti ama bu da kontrolden çıkmıştı. Çünkü artık bunlar bir eleştiri değil bir başkaldırıydı. İnsanlar tek partili komünist rejimin bitmesi için gösteriler yapıyordu. Baskıya dayanamayan Gorbachev 1989'da resmi olarak onaylanmayan adayların parti tarafından seçilmesine izin veren bir seçimler yaptı. Ve Gorbachev'in en büyük rakibi olan Boris Yeltsin çok büyük bir demokratik kapitalist harekete neden oldu. Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği adı üstünde olduğu gibi 15 cumhuriyetten oluşuyordu ve başçısı ve en büyüğü Rusya SSC' idi. Boris Yeltsin Rusya başkanı olarak seçilmişti. Yeltsin ve Gorbachev arasındaki mücadele böylece başlamıştı. Yeltsin Rusya başkanıydı, Gorbachev ise SSCB başkanı idi. Koyu komünist sevdalıları Gorbachev'i kaçırdılar ve kendilerini acil durum hükümeti olarak başa geçirmeye çalıştı ama Yeltsin yandaşları ile Moskova'da toplandı ve Tankları ve silahları ile onları tehdit etti. Komünist yanlılar Gorbachev'i serbest bıraktılar ve teslim oldular. Bu süre içinde Yeltsin Ukrayna ve Belarus ile antlaşma yaptı ve tarihin en büyük süper güçlerinden biri olan Sovyetler Birliği'nin dağılmasını onayladı, Rusya Federasyonu'nu kurdu ve kendini ilk başkanı seçti. Onlarca yıl süren gerginlik, nükleer savaş tehdidi nihayet son bulmuştu. Eski Sovyet cumhuriyetlerinin çoğunda demokratik hükümetler kuruldu ve Rus Komünizmi tarihe karışmış oldu.

C-Taraflar:

i-NATO(Kuzey Atlantik Antlaşma Örgütü): NATO 4 Nisan 1949'da 12 ülke tarafından imzalanan Kuzey Atlantik Antlaşması'na dayanarak kurulan ve farklı dönemlerde 17 ülkenin daha katıldığı uluslararası askerî ittifak. Örgüt üyeleri herhangi bir dış güçten gelebilecek saldırıya karşı ortak savunma yapmaktadır. NATO'nun merkezi, örgütün Kuzey Amerika ve Avrupa'daki 29 üyesinden biri olan Belçika'nın başkenti Brüksel'de bulunmaktadır. 21 ülke NATO'nun "Barış İçin Ortaklık" adlı girişiminde yer alırken 15 ülke kurumlaşmış diyalog programlarına dâhildir. Haziran 1950'de Kore Savaşı'nın patlak vermesi, birlikte çalışan tüm komünist ülkelerin belirgin tehdidini arttırması NATO'yu somut askerî planlar geliştirmeye zorladı.^[20] Avrupa Müttefik Kuvvetleri Yüksek Karargâhı (SHAPE), Avrupa'daki kuvvetleri yönlendirmek için kuruldu ve Ocak 1951'de Yüksek Müttefik Komutanı Dwight D. Eisenhower'ın altında çalışmalarına başladı. Soğuk Savaş döneminde Kore Savaşı haricinde çok büyük bir etki göstermese de NATO rakibi olan Varşova Paktı'na göre her zaman ülke sayısı, asker sayısı ve ekonomik açıdan üstün ve galip olmuştur.

i-Varşova Paktı(Doğu Bloğu): 14 Mayıs 1955 tarihinde Varşova'da, sekiz sosyalist ülkenin imzaladığı "Dostluk, İşbirliği ve Karşılıklı Yardım Antlaşması" ile kurulan askeri ve siyasal birlik. Antlaşmayı imzalayan ülkeler Arnavutluk, Bulgaristan, Çekoslovakya, Doğu Almanya, Macaristan, Polonya, Romanya ve SSCB'ydı. Anlaşma, daha önceleri SSCB ile Çekoslovakya (1943); Polonya (1945); Bulgaristan, Macaristan ve Romanya (1948) arasında imzalanan ikili anlaşmaları bütünlüyordu. Pakt, Macaristan, Çekoslovakya ve Afganistan'ın işgalleri gibi önemli siyasal olaylarda askeri unsur olarak yer almıştır. Birliğin kuruluşuna ilişkin ilk adım, 29 Kasım-2 Aralık 1954 tarihleri arasında sekiz sosyalist ülkenin katılımıyla, ortak güvenliğin ve barışın korunması konusunda ve Moskova'da düzenlenen konferansta atıldı. Varşova Paktı, Londra ve Paris Antlaşmaları ile Federal Almanya'nın NATO'ya girmesi ve NATO'ya bağlı olarak Batı Avrupa Birliği'nin kurulmasıyla Avrupa'da doğan ve giderek artan savaş tehlikesine karşı biçimlendi. Pakt kurucularına göre bu gelişmeler, barışsever devletlerin güvenliği bakımından bir tehdit oluşturuyor ve savunma sağlayıcı karşı önlemlerin alınmasını gerektiriyordu.

D- Kennedy – Khrushchev Dönemi:

Bu dönemi bir çok insana göre Soğuk Savaş'ın en olaylı ve ateşli dönemidir. Bu dönem Başkan Kennedy'nin 20 Ocak 1961 yılında ABD başkanı olmasından 22 Kasım 1963'teki suikastına kadar sürmüştür. Bu dönemde Küba Füze Krizi, Vietnam Savaşı ve Berlin Krizi gibi küresel olaylar yaşanmıştır.

a. Amerika Birleşik Devletleri Kabinesi:

- 1- John F. Kennedy (35. Amerika Birleşik Devletleri Başkanı)
- 2-Lyndon B. Johnson (1961-1963 Amerika Birleşik Devletleri Başkan Yardımcısı)
- 3-Dean Rusk (1961-1969 Amerika Birleşik Devletleri Dış İşleri Bakanı)
- 4-McGeorge Bundy (1961-1966 Amerika Birleşik Devletleri Başkanının Ulusal Güvenlik Danışmanı) 5-
- Robert McNamara (8. Amerika Birleşik Devletleri Savunma Bakanı)
- 6-Lyman Lemnitzer (1960-1962 ABD Genel Kurmay Başkanı, ABD Generali, 1963 NATO Ordu Komutanı)
- 7-Eugene M. Zuckert (1961-1965 Hava Kuvvetleri Başkanı)
- 8-Elvis Jacob Stahr Jr.(1961-1962 Ordu Başkanı)
- 9-Fred Korth (1962-1963 ABD Donanma Başkanı)
- 10-Thomas Finletter(1961-1965 ABD NATO Temsilcisi)
- 11-Foy D. Kohler(1962-1967 ABD Sovyetler Birliği Büyükelçisi)
- 12-John A McCone(1961-1965 CIA Başkanı)
- 13-Robert F. Kennedy(1961-1964 ABD Başsavcısı)

b.Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği Kabinesi:

- 1- Nikita Khrushchev (3. Sovyetler Birliği Komünist Parti Başkanı)
- 2-Nikolai Bulganin (Sovyetler Birliği Bakanlar Kurulu Başkanı)
- 3-Lazar Kaganovich(Sovyetler Birliği Bakanlar Konseyi Birinci Başkan Vekili)
- 4-Georgy Zhukov (1955-1957 Sovyetler Birliği Savunma Bakanı ve II. Dünya Savaşı Kahramanı)
- 5-Vyacheslov Molotov (1956-1960 Sovyetler Birliği Dış İşleri Bakanı)
- 6-Kliment Voroshilov(Yüksek Sovyet Prezidyumu Başkanı)
- 7-Vladimir Semichastny(Devlet Güvenlik Komitesi (KGB) Başkanı)
- 8-Mikhail Suslov(Sovyetler Birliği Komünist Partisi Merkez Komite Başkanı)
- 9-Konstantin Vershinin(1957-1969 Sovyetler Birliği Hava Kuvvetleri Başkanı)
- 10-Sergey Gorshkov(Sovyetler Birliği Donanma Şefi)

11-Anatoly Dobrynin(1962-1985 Sovyetler Birliği ABD Bařelçisi)

12-Ivan Konev(Varşova Paktı Birleşik Ordular Komutanı, Doğu Berlin Ordu Komutanı)

13-Andrey Gromiko(1957-1985 Sovyetler Birliği Dışışleri Bakanı)

